

Георги Господинов (р. 1968) е поет, писател и литературовед – един от най-важните европейски писатели днес, както пише за него аржентинският автор и историк на четенето Алберто Мангел. Книгите на Господинов са публикувани на повече от 25 езика, сред които английски, немски, френски, италиански, испански, полски, датски, исландски и др. Получават отзиви в издания като *Ню Йоркър*, *Ню Йорк Таймс*, *Гардиън*, *Нойе Цюрхер Цайтунг*, *Либерасион* и др.

Той влиза в литературата със стихосбирките си „Лапидариум“ (1992, награда „Южна пролет“ за дебют) и „Черешата на един народ“ (1996, наградата на Сдружение на българските писатели за книга на годината).

Международното признание за Георги Господинов идва с **„Естествен роман“**, публикуван на повече от 20 езика по света. *Нувел обсерватор* го нарича „литературен шедьовър“, според *Гардиън* романът е „земен и интелектуален едновременно“.

Романът **„Физика на тъгата“** (2012) печели наградата „Ангелус“ за централноевропейска литература (2019) и международната награда „Ян Михалски“ (2016). Финалист е на едни от най-големите европейски и американски награди, като „Премии Стрега Еуропео“, Наградата на Американския ПЕН, Наградата на Берлин и др. У нас печели наградата „Роман на годината“ на Фонд „13 века България“. Италианското издание на „Физика на тъгата“ е обявено от тамошната критика за една от трите най-важни книги, публикувани през 2013 г. В Швейцария *Нойе Цюрхер Цайтунг* пише, че „с тази книга Господинов изстрелва българската литература и себе си в първа лига на европейските автори...“. Нобеловата лауреатка Олга Токарчук заявява, че този роман е „безспорна част от съвременния европейски канон“. Чуждата критика сравнява Господинов с писатели като Маркес, Орхан Памук, Милан Кундера и определя „Физика на тъгата“ като българската „Сто години самота“. Книгите на Господинов се преподават в университетите на няколко континента - в Европа, Великобритания, САЩ, Аржентина.

Господинов е автор на четири сборника с разкази, първият от които е „И други истории“ (2001), а последният – „Всичките наши тела“ (2018). Негов разказ влиза в американската антология за най-добрите европейски разкази - „Best European Fiction“ (2010).

Георги Господинов работи в почти всички жанрове на литературата. Автор е на повече от 15 книги с поезия, проза, есета, графичен роман, либрето за опера (по покана на оперния театър в Познан). Пиесата му „Апокалипсисът идва в 6 вечерта“ печели наградата „Аскеер“ за най-добра пиеса на

годината. Книгите му за близкото минало „Аз живях социализма“ и „Инвентарна книга на социализма“ са приноси в разбирането за този период от близката история. Неговото либрето става основа на „Spase Opera“ (композитор Александър Новак), поставена с успех в оперния театър в Познан през 2015 г. и високо оценена от полската критика. „Сляпата Вайша“, кратка анимация по едноименния му разказ (реж. Т. Ушев), е номиниран за наградите Оскар, 2017.

През 2015 г. Георги Господинов е гост-професор на Хумболтовия университет в Берлин. През 2018 г. е отличен с годишната стипендия на Нюйоркската обществена библиотека.

Неговите социални проекти и изследвания в областта на близкото минало създават среда на споделеност и емпатия, на чувствителност към уязвимите.

Проектът и последвалата книга „Аз живях социализма. 171 лични истории“ (2006) помага за преодоляване на мълчанието за близкото минало, предизвиква разговор за малките и големи травми във всекидневното ни живеене тогава. Проектът „Шамарената фабрика“ (2016) поражда дебат върху насилието над деца някога и сега. Синдикатът на европейските учители го избира за вдъхновител на годината за 2021 г., като отличието ще бъде връчено на специална церемония на 2 октомври в Италия.

Най-новият му роман е излезлият у нас през 2020 г. „Времеубежище“. През есента на 2021 г. предстои той да бъде публикуван от престижното френско издателство „Галимар“. Книгата е избрана за роман на годината на Националния литературен конкурс „13 века България“.

Георги Господинов има защитен докторат по съвременна българска литература върху поезията на Никола Вапцаров и работи като главен асистент в Института за литература при БАН.

По-важни световни и български отличия

Награда за принос към европейската литература „Usedom”, Германия, 2021

Национална награда за роман на годината „13 века България“ (за „Времеубежище”), 2021

Награда за най-добра проза „Серро“, Флоренция, 2020

Европейска награда за литература „Ангелус“, Полша, 2019

Наградата на София за принос към българската литература и култура, 2019

Стипендия на Нюйоркската публична библиотека, 2017/2018

Международна награда за литература „Ян Михалски“, Швейцария, 2016

Орден „Кирил и Методий“ първа степен за принос към българската култура и духовност, 2016

Награда „Прозарт“ за принос в развитието на литературата на Балканите, Скопие, Македония, 2016

Националната литературна награда „Иван Вазов” за принос в българската литература и култура, 2014

Национална награда за роман на годината „13 века България“ (за „Физика на тъгата”), 2013

Национална награда за литература „Христо Г. Данов”, 2012

Годишна награда „Аполон Токсофорос” за изключителен принос към българската култура, връчвана от фондация „Аполония”, 2005

Голямата награда за поезия "П. К. Яворов", 1997

Награда на Сдружение на български писатели за книга на годината. (за стихосбирката "Черешата на един народ"), 1996

Национална награда за дебютна книга "Южна пролет", Хасково (за стихосбирката "Лapidариум"), 1993.

Книги

Времеубежище (роман). Пловдив: Жанет 45, 2020

Всичките наши тела (свърхкратки разкази). Пловдив: Жанет 45, 2018

Там, където не сме (поезия). Пловдив: Жанет 45, 2016

И всичко стана луна (разкази). Пловдив: Жанет 45, 2013

Невидимите кризи (есета), Пловдив: Жанет 45, 2013

Физика на тъгата (роман). Пловдив: Жанет 45, 2012 (8 издания)

DJ и Апокалипсисът идва в 6 вечерта (пиеси). Пловдив: Жанет 45, 2010

Балади и разпади (събрана поезия), Пловдив: Жанет 45, 2007

Поезия и медия. Кино, радио и реклама у Вапцаров и поетите на 40-те години на XX век (литературоведско изследване). София: Просвета, 2005

Аз живях социализма. 171 лични истории (съставителство, редакция и предговор). Пловдив: Жанет 45, 2006

Инвентарна книга на социализма (изследване върху обектите на всекидневната култура, съвместно с Яна Генова). София: Прозорец, 2006

Писма до Гаустин (поезия). Пловдив: Жанет 45, 2003

И други истории (разкази). Пловдив: Жанет 45, 2001

Естествен роман (роман). София: НФ Развитие, 1999; второ и следващи издания Жанет 45

Българска антология. Нашата поезия от Герова насам (поезия, в съавторство). София: Свободно поетическо общество, 1998

Черешата на един народ (поезия). София: Свободно поетическо общество 1996; второ и следващи издания, Жанет 45

Българска христоматия (поезия, в съавторство с Бойко Пенчев, Йордан Ефтимов и Пламен Дойнов). София: Свободно поетическо общество, 1995

Лapidариум (поезия). Ямбол: Модус-Стойанов, 1992

Над 300 публикации в специализирана и друга периодика.

Преведени книги на английски, немски и френски

Английски

Physics of Sorrow, translated by Angela Rodel, Open Letter Books, 2015

The Story Smuggler, translated by Dan Gunn and Kristina Kovacheva, Cahier series, Sylph Editions, 2016

And Other Stories, translated by A. Levitin and M. Levy, Northwestern University Press, 2007

Natural Novel, translated by Zornitsa Hristova, Dalkey Archive Press, 2005

Немски

8 Minuten und 19 Sekunden, Aus den Bulgarischen von Alexander Sitzmann, Droschl Verlag, 2016

Physik der Schwermut, Aus den Bulgarischen von Alexander Sitzmann, Droschl Verlag, 2013, dtv 2016

Kleines morgendliches Verbrechen, Aus den Bulgarischen von Alexander Sitzmann und Uwe Kolbe, Droschl Verlag, 2010

Natuerlicher Roman, Aus den Bulgarischen von Alexander Sitzmann Droschl, 2007

Gaustín oder Der Mensch mit den vielen Namen, Aus den Bulgarischen von Alexander Sitzmann Wieser Verlag, 2004

Френски

Physique de la mélancolie, Paris: Éditions Intervalles, traduit du bulgare par Marie Vrinat-Nikolov, 2015 (Jan Michalski Prize)

L'alphabet des femmes, Paris: Arlea, traduit du bulgare par Marie Vrinat-Nikolov, 2003, Second edition 2013

Un roman naturel, Paris: Editions Phebus, traduit du bulgare par Marie Vrinat-Nikolov, 2002; Second edition by Éditions Intervalles, 2016